

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: R. B., narozený dne X,
bytem X,

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení,
sídlem Křížová 1292/25, 225 08 Praha 5,

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 1. 11. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 1. 11. 2022, č. j. X se zrušuje a věc se vrací k dalšímu řízení žalované a jemu předcházející rozhodnutí žalované ze dne 12. 8. 2022, č. j. X se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žádný z účastníků nemá nárok na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 12. 8. 2022, č. j. X žalovaná zamítla žalobci žádost o změnu výše invalidního důchodu. Na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň-město totiž dospěla k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činí 55 %. Podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, se jedná o invaliditu

druhého stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %.

2. Žalobce proti tomuto závěru brojil námitkami. Námitky žalobce žalovaná zamítla. V řízení o nich nechala žalovaná vypracovat posudek svým lékařem, z něhož vyplynulo, že hlavní příčina nepříznivého zdravotního stavu žalobce spadá pod kapitolu V (Duševní poruchy a poruchy chování), položku 3d (Schizofrenie, schizofrenní poruchy a poruchy s bludy; těžké postižení) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity). Pro míru poklesu pracovní schopnosti u tohoto postižení vyhláška o posuzování invalidity stanovuje hodnoty v rozmezí 50-60 %. Lékař žalované zvolil střední hodnotu daného rozmezí na základě doložených lékařských zpráv a charakteru postižení se zřetelem k náročnosti profese žalobce, tj. 55 %.
3. Proti rozhodnutí žalované žalobce brojil žalobou, v níž namítl následující: od doby původního rozhodnutí o přiznání invalidity druhého stupně došlo u žalobce k výraznému zhoršení zdravotního stavu, což žalobce vedlo k rozhodnutí podat žádost o přiznání invalidního důchodu třetího stupně. Dané se projevovalo jednak v četnosti, průběhu a intenzitě atak onemocnění žalobce, tak v jeho schopnosti vykonávat denní aktivity a pracovat. Přibližně od roku 2020 již byl pro žalobce výkon práce obtížnější. Vzhledem ke zhoršení zdravotního stavu není schopen výkonu žádné práce, a to i bez ohledu na jeho momentální i předchozí hospitalizace v psychiatrických nemocnicích. Zdravotní stav žalobce se během roku 2022 zhoršil natolik výrazně, že došlo k hospitalizaci v Psychiatrické nemocnici Dobruška a marnému pokusu zlepšit zdravotní stav žalobce méně invazivní léčbou v podobě docházení do denního stacionáře na psychiatrické klinice ve Fakultní nemocnici Plzeň. Dané v souvislostech svědčí o nedostatečnosti léčby žalobce jen v ambulantní formě. Mnoho sil žalobce stojí ustát běžné denní činnosti, jakož i lékařské vyšetření, jehož jediným cílem je pro žalobce nedat najevo své skutečné obtíže, aby se vyhnul hospitalizaci. Žalobce doplnil svou žalobu odkazem na potvrzení diagnózy F200 – paranoidní schizofrenie.
4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla následující: žalovaná je přesvědčena, že po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce byl příslušnými podkladovými posudky plně posouzen a zjištěn žalobcův zdravotní stav. Při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Posudky považuje žalovaná za objektivní. Dále žalovaná navrhla důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí.

Posouzení věci

5. Napadený výrok rozhodnutí žalované krajský soud přezkoumal podle § 75 odst. 2 soudního řádu správního (dále též „s. ř. s.“) v mezích výše shrnutých žalobních bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Předmětem řízení bylo posouzení nároku žalobce na invalidní důchod, tedy na dávku podmíněnou dlouhodobě nepříznivým zdravotním stavem. Podle § 39 odst. 1 a 2 zákona o důchodovém pojištění, platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %

(odst. 1). O invaliditu prvního stupně se jedná, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 % [odst. 2 písm. a)]. O invaliditu druhého stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 % [odst. 2 písm. b)]. O invaliditu třetího stupně se jedná, jestliže jeho pracovní schopnost poklesla nejméně o 70 % [odst. 2 písm. c)].

7. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (§ 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č.j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4.12.2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
8. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů (§ 77 odst. 2 s. ř. s.). Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25.9.2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č.j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č.j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11.11.2010, č. 2240/2011 Sb. NSS).
9. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby posudková komise, konkrétně odbor posudkové služby v Plzni, vypracovala posudek o zdravotním stavu žalobce.
10. Posudková komise dospěla k závěru, že pracovní schopnosti žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí poklesly nejméně o 70 %, a proto se v jeho případě jedná o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Posudková komise u žalobce shledala postižení, jak ho vymezuje kapitola V, položka 3d vyhlášky o posuzování invalidity, a to v hodnotě 60 %. Byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je paranoidní schizofrenie. U posuzovaného žalobce se jedná o těžké postižení, častější ataky, mezi atakami přetrvává závažná reziduální symptomatika, výkon některých denních aktivit podstatně narušen. Míru poklesu pracovní schopnosti u žalobce posudková komise stanovila **v celkové hodnotě 70 %**, a to navýšením o 10 % podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky vzhledem k tomu, že posuzovaný žalobce není schopen využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, pokračovat v předchozí výdělečné činnosti. Za datum vzniku příslušného stupně invalidity posudková komise určila den 13. 6. 2022, tzn. den psychiatrického vyšetření. Platnost posudkovou komisí stanovena do dne 31. 7. 2027.
11. Posudek splňuje formální náležitosti vyžadované § 7 vyhlášky o posuzování invalidity. Obsahově se posudek úplně vypořádal s námitkami žalobce a s lékařskými zprávami předloženými v řízení před soudem. V řízení před soudem byli účastníci seznámeni se složením posudkové komise a s obsahem posudku, přičemž proti nim nic nenamítli. Soud proto posudek vyhodnotil jako úplný a přesvědčivý.
12. Protože posudek splňuje požadavky setrvalé kladené na tento typ důkazu, řádně prokazuje skutkový stav k datu vydání napadeného rozhodnutí žalované. Jasně z něj plyne, že pokles pracovní schopnosti žalobce odpovídá 70 %, což podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o

důchodovém pojištění odpovídá invaliditě třetího stupně, která byla dána jak ke dni napadeného rozhodnutí žalované o námitkách, tak i ke dni jemu předcházejícímu rozhodnutí zamítajícímu žalobci žádost o změnu výše invalidního důchodu.

Závěr

13. Jelikož žalovaná vycházela z toho, že žalobce je invalidní ve druhém stupni, byla obě její rozhodnutí založena na nedostatečně zjištěném skutkovém stavu. Soud proto obě její rozhodnutí zrušil pro vady podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a věc jí vrátil k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1, 3 a 4 s. ř. s.).
14. Žalovaná bude v dalším řízení vycházet ze skutkového stavu zjištěného na základě provedeného dokazování v soudním řízení, tedy **že invalidita třetího stupně žalobce vznikla ke dni 13. 6. 2022 a od té doby trvá** (§ 78 odst. 6 s. ř. s.).
15. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy by na náhradu nákladů řízení měl právo žalobce, jenž měl ve věci plný úspěch. Žalobci však žádné náklady řízení nevznikly nad rámec běžné administrativy. Ani nepožadoval jakoukoliv jejich náhradu, proto nebyla náhrada nákladů žádnému z účastníků řízení přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 13. června 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně